

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1558/2025
30.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., кога заступа пуномоћник Зорица Нешковић, адвокат из ..., против туженог „Матисан“ доо са седиштем у Ивањици, кога заступа пуномоћник Божидар Глинтић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 456/24 од 14.01.2025. године, у седници одржаној 30.01.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 456/24 од 14.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 456/24 од 14.01.2025. године, одбијена је, као неоснована, жалба туженог „Матисан“ доо у Ивањици и потврђена пресуда Основног суда у Ивањици П1 160/21 од 06.10.2023. године којом је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ..., према туженом „Матисан“ доо Ивањица, па је поништено као незаконито решење туженог од 19.11.2018. године, обавезан тужени да тужиоца врати на рад на послове који одговарају његовој стручној спреми, знању и способностима, као и да тужиоцу, на име трошкова парничног поступка, исплати износ од 193.673,00 динара; одбијен је, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11...10/23), па је оценио да изјављена ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у ревизији се не указује посебно на остале битне повреде одредаба парничног поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је уговором о раду од 01.07.2017. године засновао радни однос код туженог на неодређено време на радном месту ... и Решењем туженог од 19.11.2018. године тужиоцу је отказан уговор о раду јер је услед технолошких, економских и организационих промена престала потреба за његовим радом и констатовано да запосленом престаје радни однос дана 19.11.2018. године. Доношењу наведеног решења претходило је одлука туженог од 20.10.2018. године којом је, због пада производње у односу на претходну годину, одлучено да се број радника у производњи душека смањи за два. У време доношења наведене одлуке, на радном месту на коме је тужилац радио, поред тужиоца било је распоређено још пет запослених, од чега су тројица била запослена на неодређено време, а двојица на одређено време. Тужилац је једини запослени код туженог коме је на основу наведене одлуке престао радни однос услед престанка потребе за његовим радом. Тужени није имао обавезу доношења програма решавања вишка запослених, нити је донео акт којим се утврђују критеријуми и мерила за одређивање вишка запослених, већ је директор туженог донео одлуку да тужиоцу престане радни однос на основу консултације са колегама, при чему је имао у виду однос тужиоца према колегама и према раду, а без јасно утврђених мерила.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање нижестепени судови су закључили да је оспорено решење незаконито. За такву одлуку наведени су јасни и довољни разлози, које у свему прихвата и Врховни суд.

Правилно су судови закључили да у оспореном решењу није наведено које су то технолошке, економске или организационе промене код туженог довеле до смањења броја извршилаца на радном месту ... и ..., те који су разлози који су довели до престанка потребе за радом управо тужиоца, нарочито код чињенице да је одлуком туженог, која је претходила доношењу оспореног решења, утврђено смањење извршилаца на радном месту на коме је био запослен тужилац за два радника, да је само тужиоцу отказан уговор о раду, а да је у време отказивања уговора на истом радном месту било распоређено пет запослених. С обзиром на чињеницу да је на радном месту на коме је тужилац био распоређен дошло до смањења броја извршилаца, тужени је био дужан да донесе акт којим ће утврдити критеријуме и мерила на основу којих би се одредило за чијим радом од више запослених на истом радном месту је престала потреба. У образложењу побијаног решења нема разлога који су послодавца определили да у конкуренцији више запослених на истом радном месту, управо тужиоцу откаже уговор о раду.

У конкретној ситуацији код туженог је смањен број извршилаца на радном месту радник на припреми језгра за душеке и радник на паковању душека, и то за два извршиоца. Критеријуми за утврђивање вишка запослених се примењују увек када је смањен број извршилаца на одређеним пословима, без обзира да ли је послодавац дужан да донесе Програм решавања вишка запослених или не, да би се од више запослених – извршилаца на тим пословима одредило ко од њих представља вишак, зато што постоји конкуренција више запослених за једно радно место. Однос тужиоца

према раду и према колегама би представљао разлог за отказ уговора о раду због повреде радне обавезе, односно радне дисциплине, а не отказ уговора о раду применом одредбе члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду.

Неосновано се у ревизији указује да је у току поступка дошло до субјективног преиначења тужбе, те да ниједан од тужених („Матис“ доо и „Матисан“ доо) нису прихватили субјективно преиначење тужбе, а пуномоћник првобитно туженог се противио субјективном преиначењу. Правилно су судови закључили да се у конкретном случају ради о уређењу тужбе, те да је поднеском тужиоца од 04.12.2018. године исправљена очигледна техничка грешка у куцању назива туженог, те да се не ради о субјективном преиначењу тужбе.

Врховни суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић